

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319201307
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6319201307.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa Z. W., nar. XX. Q. XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny A., dieťa rodičov - matky Y. W., nar. X.. B. XXXX, trvale bytom S., M. XX/X, toho času bytom A., S. XX, a otca V.. R. W., nar. XX. B. XXXX, bytom A., toho času A., V. X/A, v konaní o návrhu otca o zníženie jeho vyživovacej povinnosti a o zmenu výchovného prostredia, na základe odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 1P /49/2019 - 168 zo dňa 3. marca 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Brezno p o t v r d z u j e .
- II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. 1. Okresný súd Brezno ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“ resp. „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo dňa 3. marca 2021 návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti na maloletú Z. W., nar. XX. Q. XXXX (ďalej len „maloletá“) zamietol (I. výrok). Zároveň zamietol i jeho návrh na zmenu výchovného prostredia maloletej (II. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (III. výrok).

1. 2. V úvode odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že otec maloletej (ďalej len „otec“) návrhom doručeným dňa 13. júna 2019, doplneným dňa 9. septembra 2019 žiadal, aby súd upravil jeho vyživovaciu povinnosť voči maloletej a výživné znížil na sumu 30 Eur mesačne. Uviedol, že právoplatným rozsudkom okresného súdu je zaviazaný hradiť matke maloletej (ďalej len „matka“) mesačné výživné vo výške 80 Eur. Dodal, že od poslednej úpravy je nezamestnaný, nepoberá ani dôchodok, iný zdroj príjmu nemá. Má zato, že sa jeho pomery zmenili a preto by súd mal jeho vyživovaciu povinnosť znížiť. Následne návrhom doručeným dňa 19. októbra 2020 žiadal, aby súd zmenil výchovné prostredie maloletej a maloletú zveril do jeho starostlivosti. Matka starostlivosť o maloletú nezvláda, pričom nemá školy na výchovu maloletej.

1. 3. V súvislosti s rozhodnutím o návrhu otca o zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej prvoinštančný súd poukázal na to, že na zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom, musí byť preukázaná zmena pomerov, tak na strane rodičov, ako aj na strane maloletého dieťaťa, ktorá odôvodňuje zmenu výšky výživného. Následne v tejto súvislosti konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že naposledy bola výška výživného upravovaná rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 8P/121/2017-81 zo dňa 11. októbra 2017, právoplatným a vykonateľným dňa 20. októbra 2017, ktorým súd maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 80 Eur mesačne. Na strane maloletej nebola preukázaná výrazná zmena pomerov. Ani v prípade otca nenastala negatívna zmena. V písomnom podaní zo dňa 13. júna 2019 uviedol, že syn už pracuje a teda výživné na syna vo výške 120 Eur mesačne už platiť nemusí. V čase rozhodovania súdu v októbri 2017 otec nemal žiadny príjem (ako vtedy sám uviedol) a napriek tomu dobrovoľne

súhlasil s platením výživného na maloletú vo výške 80 Eur mesačne. V tom čase mal otec vek XX . rokov, teraz je o 3 a pol roka starší, ale ako osoba s vysokoškolským vzdelaním si musel vtedy aj teraz uvedomovať realitu vyživovacej povinnosti k maloletej. Súd prvej inštancie mal teda za to, že v prípade otca neprišlo k tak výrazným negatívnym zmenám a otec je schopný platiť výživné na maloletú v sume 80 Eur mesačne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej ako nedôvodný zamietol.

1. 4. V súvislosti s rozhodnutím o návrhu otca o zmenu výchovného prostredia maloletej prvoinštančný súd poukázal na zákonné znenie ustanovenia § 24 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) a uviedol, že z tohto ustanovenia vyplýva, že základným predpokladom pre zmenu pôvodného rozhodnutia súdu o výkone rodičovských práv a povinností je skutočnosť, že od pôvodnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu došlo k takej zmene pomerov, ktorá zohľadňujúc záujem maloletého dieťaťa si vyžaduje zmenu pôvodnej úpravy. Zmena pomerov musí byť závažnejšieho charakteru a môže spočívať v okolnostiach tak na strane rodičov, ako aj na strane dieťaťa. Pri rozhodovaní o zmene doterajšieho výchovného prostredia súd musí mať na zreteli záujem dieťaťa na jeho riadnej výchove, pri rešpektovaní zásady stálosti výchovného prostredia. Súd musí tiež uvážiť, či sú v čase rozhodovania vytvorené náležité predpoklady pre odovzdanie dieťaťa do iného výchovného prostredia aj z toho hľadiska, či toto prostredie dieťa pozná, či si naň a na osoby, ktoré ho budú vychovávať zvykne a príľne k nim, teda, či zverením do nového prostredia nebude ohrozený ďalší vývoj dieťaťa. Následne v tejto súvislosti prvoinštančný súd priamo vo vzťahu k prejednávanej veci uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že od poslednej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na jej strane, ani na strane matky, ktorej bola maloletá zverená, nedošlo k zmene pomerov takého závažného charakteru, ktorá by si vyžadovala zmenu výchovného prostredia. Je nesporné, že maloletá toho času býva mimo svojho trvalého bydliska, pričom pôvodnú školu študuje dištančnou formou, avšak v mieste nového bydliska má vyhladanú školu, do ktorej nastúpi. Tvrdenie otca, že v jeho starostlivosti má maloletá zabezpečené lepšie podmienky pre svoj všestranný rozvoj nebolo preukázané. Vychádzajúc zo správy z prešetrenia pomerov v domácnosti matky, ako aj v domácnosti otca mal preukázané, že matka sa o dieťa riadne stará, má zabezpečené vhodné bytové podmienky pre jej zdravý fyzický, psychický a sociálny vývin. Naopak, je to domácnosť otca, ktorá je v dezolátnom stave a toto prostredie, ktorého negatíva si otec odmieta priznať, nie je spôsobilé zabezpečovať vývin maloletej. Maloletá pri svojej výpovedi pred kolíznym opatrovníkom uviedla, že nechápe prečo otec chce meniť výchovné prostredie, keď v podstate sa spolu ani nestretávajú a nebavia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, v dôsledku nepreukázania zmeny pomerov od poslednej úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej, s prihliadnutím na vôľu dieťaťa a potrebu zabezpečenia stálosti výchovného prostredia dieťaťa pre jeho zdravý duševný vývoj, dospel prvoinštančný súd k záveru, že v danom prípade nie je dôvodné zmeniť výchovné prostredie dieťaťa a preto i tento návrh otca zamietol.

1. 5. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancii aplikáciou ustanovenia § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“).

2. V zákonnej lehote na odvolanie doručil otec podanie, z obsahu ktorého (vychádzajúc z článku 11 ods. 1 Základných princípov Civilného sporového poriadku a ustanovenia § 124 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“) možno vyvodiť, že ide o odvolanie, ktorým sa domáhal zmeny rozsudku prvoinštančného súdu tak, aby odvolací súd zmenil výchovné prostredie maloletej a maloletú zveril do jeho osobnej starostlivosti. Konštatoval, že maloletú nevidel a nepočul od predminulého roku a ani nevie, kde sa nachádza. Mobil mu nedvíha. Chce, aby maloletá bývala s ním v dome a nie pri matke (jeho exmanželke), ktorej vytykal nesprávnu výchovu syna R., ktorého vyhodili z X. ročníka učňovky a nechce, aby tak dopadla i maloletá. Pokiaľ v napadnutom rozhodnutí bolo poukazované, že jeho byt je v dezolátnom stave, tak to sa týka len dolného bytu a on má „hore všetko v poriadku“. Spodok domu dáva pomaly do poriadku. Bude tam bývať aj syn R., ktorý je už plnoletý a ktorý mu „vravel, že si Z. napíše na seba“

3. Kolízny opatrovník maloletej vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že ho považuje za neodôvodnené. Otec v odvolaní uvádza, že maloletá je s matkou v A. nespokojná a zároveň tvrdí, že maloletá sa chce vrátiť k nemu, pričom sa odvoláva na svojho plnoletého syna R., ktorý sa podľa neho taktiež chce vrátiť k nemu, aby zabezpečovali starostlivosť o maloletú. Kolízny opatrovník v tejto súvislosti poukázal na to, že brat maloletej R. v telefonickom rozhovore uviedol, že o otcovom vyjadrení, ktoré poskytol súdu sa dozvedel od svojej matky. Nevie si vysvetliť otcovo tvrdenie, že maloletá sa má pri matke zle a chce byť pri otcovi. Párkrát bol navštíviť otca, ale pri ňom sa nedá vydržať, otec zničil celý dom, nedá sa tam bývať,

celý dom je v dezolátnom stave, všetko je tam zničené. V dezolátnom stave je poschodie domu, kde býva otec, ale aj prízemie domu, kde býval on spolu s matkou a s maloletou. Tiež uviedol, že otec užíva nejaké lieky, je dezorientovaný, nedá sa s ním o ničom rozprávať. Vôbec nepripadá do úvahy, aby maloletá bola pri otcovi. Pred otcom sa nikdy nevyjadril, že by maloletá bola pri matke nespokojná. Jeho sestra (maloletá) sa má pri matke dobre, nič jej nechýba a je tam spokojná. Kolízny opatrovník ďalej uviedol, že maloletá v telefonickom rozhovore uviedla, že sa má pri matke dobre a nič jej pri nej nechýba. Na otázku, či sa kontaktovala s otcom a vyjadrila mu nesúhlas s tým, že býva s matkou, uviedla, že s otcom sa o tom nikdy nerozprávala a k otcovi by v žiadnom prípade nešla. Nevie si predstaviť žiť bez matky a odmieta možnosť bývať s otcom. Záverom kolízny opatrovník maloletej uviedol, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie súhlasí, odvolanie otca považuje za neodôvodnené a žiada, aby odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdil.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca poukázala na to, že maloletá bola zverená do jej osobnej starostlivosti a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu výživným vo výške 80 Eur mesačne. Maloletá je z jej strany riadne zaopatrená po stránke riadnej výživy a výchovy. Býva s ňou v prenajatom byte v Bratislave, kde má prácu, pretože v okrese A. si žiadnu prácu nájsť nemohla. Otec sa o maloletú nezaujíma, neprejavuje o ňu žiaden záujem, neprispieva na jej výživu a výchovu a zameškané výživné predstavuje viac ako 2.000 Eur. Do A. sa presťahovali po incidente s otcom, kedy celú rodinu, teda ju, maloletú i syna R. vyhodil z domu na ulicu. Návrh otca na zníženie výživného na maloletú považuje za irelevantný a žiada „o prehodnotenie výšky doteraz stanoveného výživného“ a žiada „stanoviť výšku výživného na 200 Eur mesačne“.

5. Otec vo vyjadrení k vyjadreniam kolízneho opatrovníka a matky opakovane vo všeobecnosti spochybnil schopnosť matky o riadnu osobnú starostlivosť o maloletú. Nesúhlasil s jej tvrdením, že z domu museli odísť kvôli nemu. Odišli preto, že „už bolo nemožné bývať v takom prostredí“. Deti by z bytu v živote nevyhodil.

6. Kolízny opatrovník maloletej vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedol, že na základe jeho tvrdenia, že on má v domácnosti poriadok a neporiadok je len v časti domu, z ktorej sa odsťahovala matka s maloletou, vykonal opakované sociálne zisťovanie v domácnosti otca dňa 18. mája 2021 v ranných hodinách bez ohlásenia vopred. Domácnosť na poschodí rodinného domu, ktorú užíva otec je na zlej hygienickej úrovni. Je zanedbaná, všade je silný zápach a mačacie exkrementy. So súhlasom otca bola v domácnosti vyhotovená fotodokumentácia jednotlivých priestorov, ktorá bola priložená k vyjadreniu. Kolízny opatrovník znova zopakoval, že zníženie výživného nie je v záujme maloletej, a že otec nemá vytvorené podmienky pre zabezpečenie riadnej osobnej starostlivosti o maloletú. Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. 1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. 2. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

10. Odvolací súd konštatuje, že otec v odvolaní neuviedol žiadne také relevantné okolnosti a skutočnosti, ktoré by neboli predmetom skúmania súdu prvej inštancie a s ktorými by sa prvoinštančný súd pri

rozhodnutí a jeho odôvodnení náležite nevysporiadal. De facto len vo všeobecnosti spochybňoval osobnostné schopnosti a možnosti matky týkajúce sa zabezpečenia osobnej starostlivosti o maloletú. Zároveň spochybňoval prvoinštančným súdom konštatované nedostatky výchovného prostredia v jeho domácnosti. Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania však vyplýva, že v doterajšej osobnej starostlivosti matky o maloletú neboli zistené žiadne nedostatky a otec ani v odvolaní neuviedol žiadne také konkrétne skutočnosti, ktoré by tento záver relevantným spôsobom spochybnili. Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania taktiež jednoznačne vyplýva, že potenciálne výchovné prostredie v domácnosti otca je absolútne nevyhovujúce na to, aby sa vôbec mohlo reálne uvažovať o zmene výchovného prostredia maloletej.

11. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods.1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. Záverom odvolací súd uvádza, že pokiaľ matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že žiada „o prehodnotenie výšky doteraz stanoveného výživného“ a žiada „stanoviť výšku výživného na 200 Eur mesačne“, tak odvolací súd na to nemohol pri rozhodnutí prihliadať, pretože predmetom prvoinštančného konania a rozhodnutia súdu prvej inštancie bol návrh otca o zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej a o zmenu výchovného prostredia maloletej (teda nie i návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej) a z toho logicky vyplýva, že i predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie (len) o návrhu otca o zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej a o zmenu výchovného prostredia maloletej. Pokiaľ je matka presvedčená, že existujú zákonné podmienky odôvodňujúce zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej, nič jej nebráni takýto návrh podať.

13. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 52 CMP a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).